

KARTA MODUŁU / PRZEDMIOTU – SYLABUS

Nazwa modułu: ZASADY KOMPOZYCJI TAŃCA			Kod modułu:	
Jednostka prowadząca moduł: Wydział Tańca			Rok akademicki: 2022/2023	
Kierunek: TANIEC		Specjalność: Choreografia		
Forma studiów: NIESTACJONARNA, II STOPNIA		Profil kształcenia: OGÓLNOAKADEMICKI	Status modułu: OBOWIĄZKOWY	
Forma zajęć: WYKŁAD		Język modułu: POLSKI	Rok/semestr: I/I	Wymiar godzin: 20
Koordynator modułu	KIEROWNIK KATEDRY TAŃCA			
Prowadzący zajęcia	dr hab. Aleksandra Dziurosz, prof. UMFC			
Cele przedmiotu	Podstawowym celem nauczania jest kształcenie i przygotowanie artystów – studentów do pracy w funkcji choreografa. To zdobywanie wiedzy teoretycznej podpartej umiejętnością praktycznego stosowania technik tanecznych, konwencji, stylów i gatunków choreograficznych. To wykorzystanie wiedzy choreologicznej i umiejętności samodzielnej analizy dzieła choreograficznego do twórczego działania w procesie choreograficznym. Celem kończącym proces kształcenia jest przygotowanie i prezentacja oryginalnej dyplomowej kompozycji.			
Wymagania wstępne	1. Potrafi rozpoznawać kierunki, zespoły i myśli twórcze choreografów tańca i baletu XX wieku; ma wiedzę z zakresu historii tańca XX i XXI wieku; potrafi analizować w sposób syntetyczny i porównawczy wartości estetyczne w sztuce tańca oraz umie dokonać oceny komponentów ruchowych tańca i widowiska choreograficznego. 2. Ma wiedzę dotyczącą form, gatunków i stylów tańca oraz systematyki technik tanecznych (taniec klasyczny, taniec współczesny, polskie tańce narodowe, taniec charakterystyczny, historyczny i źródłowe formy tańca, taniec jazzowy i formy tańców nowoczesnych oraz taniec towarzyski); potrafi świadomie korzystać i stosować w praktyce wiedzę z zakresu technik i stylów. 3. Ma podstawową wiedzę z zakresu partnerowania i kontakt-improwizacji; zna techniki oraz metody wspomagające trening ciała. 4. Ma szeroką wiedzę dotyczącą wzorców, leżących u podstaw improwizacji i kontakt-improwizacji, umożliwiających swobodnie ich stosowanie w różnorodnych kontekstach. 5. Zna i rozumie współczesne zjawiska artystyczne; umie rozróżniać formy i style artystyczne poszczególnych epok; potrafi postrzegać teatr z historycznego punktu widzenia i analizować strukturalne cechy widowiska teatralnego. 6. Posiada rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, realizowanie, wyrażanie własnych koncepcji artystycznych. 7. Postępuje się profesjonalną terminologią związaną ze studiowanym kierunkiem studiów oraz specjalnością.			
Kategorie EK	Nr EK	EFEKTY KSZTAŁCENIA MODUŁU (EK)		Symbol EK kierunkowy
WIEDZA	1	Potrafi rozpoznawać myśli twórcze choreografów XX i XXI wieku. Potrafi analizować w sposób syntetyczny i porównawczy wartości estetyczne w sztuce tańca oraz zna komponenty ruchowe tańca w widowisku tanecznym. W zadaniach choreograficznych integruje wiedzę na temat teorii tańca z wiedzą posiadaną z innych dziedzin nauki i sztuki; dostrzega jej powiązania interdyscyplinarne		K1_W01 K1_W02 K1_W03

	2	Zna zasady kompozycji tańca; zna i rozumie w stopniu rozszerzonym wzorce leżące u podstaw kreacji artystycznej, umożliwiające swobodę i niezależność wypowiedzi choreograficznej. Ma wiedzę na temat współpracy choreografa z kompozytorem.	K1_W06 K1_W09
	3	Ma wiedzę dotyczącą wzorców leżących u podstaw improwizacji i kontakt-improwizacji, umożliwiających swobodne ich stosowanie w różnych kontekstach i jako proces twórczy. Ma wiedzę z zakresu środków warsztatowych w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów artystycznych.	K1_W07 K1_W08
UMIEJĘTNOŚCI	4	Posiada rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych. Potrafi świadomie korzystać i stosować w praktyce umiejętności z zakresu technik i stylów tanecznych. Umie wykorzystywać środki wyrazu i analizę choreo-techniczną wybranego repertuaru do realizacji zadań choreograficznych.	K1_U01 K1_U03 K1_U04
	5	Potrafi świadomie wykorzystywać własne możliwości anatomiczne i kinestetyczne w zadaniach choreograficznych w połączeniu z wiedzą z praktycznej choreologii, operując przy tym techniką partnerowania i kontakt-improwizacją. Postępuje się profesjonalną terminologią związaną ze studiowanym kierunkiem studiów i specjalnością choreograficzną.	K1_U05 K1_U06 K1_U08
	6	Ma umiejętność twórczego działania w procesie kreacji dzieła choreograficznego oraz umie wykorzystywać wiedzę z zakresu choreografii jako wizualnego aspektu dzieła choreograficznego.	K1_U057
	7	Potrafi wykorzystywać najnowsze technologie we współpracy z partnerami z innych dziedzin sztuki oraz nauki. Jest przygotowany do umiętnego współdziałania z zespołem tancerzy. W sposób odpowiedzialny podchodzi do występów publicznych wykazując się umiejętnością nawiązania kontaktu z odbiorcami.	K1_U09 K1_U10 K1_U13
KOMPETENCJE	8	Jest zdolna do samodzielnego integrowania nabytej wiedzy z zakresu choreografii oraz podejmowania w zorganizowany sposób nowych i kompleksowych działań, także w warunkach ograniczonego dostępu do potrzebnych informacji. Potrafi w sposób świadomy oraz poparty doświadczeniem wykorzystywać mechanizmy psychologiczne wspomagające podejmowane działania.	K1_K02
	9	Posiada umiejętność krytycznej oceny dzieła choreograficznego.	K1_K03 K1_K04
	10	Potrafi inicjować pracę z innymi osobami w ramach wspólnych projektów i działań choreograficznych. Potrafi prezentować skomplikowane zadania choreograficzne w przystępnej formie.	K1_K06 K1_K07 K1_K08

		Zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności i prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.		
TREŚCI PROGRAMOWE MODUŁU			Liczba godzin	
Semestr I 1. Kompozycja w sztuce: malarstwo i rzeźba, muzyka i taniec. 2. Cechy warsztatu kompozycyjnego wybitnych choreografów: Marius Petipa, George Balanchine, Maurice Bejart, John Neumeier, Jiri Kylian, Boris Ejfman. 3. Praca nad rozplanowaniem tancerzy w przestrzeni: solo, duet, pas de trois, grupa. 4. Dobór warstwy muzycznej.			20	
Metody kształcenia	1. Wykład konwersatoryjny, filmy DVD. 2. Zadania twórcze realizowane praktycznie. 3. Konspekty i prace pisemne dotyczące choreograficznego procesu twórczego. 4. Dyskusje problemowe. 5. Samokształcenie.			
Metody weryfikacji EK			Nr EK	
	1. Zaliczenie		1-10	
	2. Egzamin ustny praktyczny		1-10	
KORELACJA EK Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI EK				
Nr EK		Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
Nr efektu kształcenia	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji	
1	1-6	2, 3, 4, 5	1, 2, 3	
2	1-6	1, 2, 4, 5	1, 2, 3	
3	1-6	1, 2, 4, 5	1, 2, 3	
4	1-6	1, 2, 5	1, 2, 3	
5	1-6	1-5	1, 2, 3	
6	1-6	1, 2	1, 2, 3	
7	1-6	1, 2, 4	1, 2, 3	
8	1-6	1, 2	1, 2, 3	
9	1-6	2, 3	1, 2, 3	
10	1-6	2	1, 2, 3	
Warunki zaliczenia	Semestr I Zaliczenie: Na podstawie kontroli frekwencji na zajęciach, Egzamin: stworzenie i wykonanie solowej etiudy choreograficznej. Omówienie środków wyrazu zastosowanych w etiudzie, relacji ruchu do przestrzeni i czasu.			
Rok	I	II		

Semestr	I	II	III	IV		
ECTS	2					
Liczba godzin w sem.	20					
Rodzaj zaliczenia	Egzamin					

Literatura podstawowa

1. Drajewski Stefan, Conrad Drzewiecki. Reformator Polskiego Baletu., REBIS, Poznań 2014.
2. Franklin Eric N., Świadomość ciała. Wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu, Warszawa 2011.
3. Humphrey Doris, The Art of Making Dances, Grove/ Atlantic, 1959.
4. Lange Roderyk, O istocie tańca, Copyright by Roderyk Lange, Poznań 2009.
5. Newlove Jean & John Daloy, Laban dla wszystkich, Kined, Warszawa 2011.
6. Osiński Zbigniew, Jerzy Grotowski - Źródła, inspiracje, konteksty, Wydawnictwo Słowo, Obraz, Terytoria, Gdańsk 1998.
7. Pavis Patrice, Słownik terminów teatralnych, Ossolineum, Wrocław 2002
8. Rembowska Aleksandra Teatr Tańca Piny Bausch sny i rzeczywistość, Trio, lipiec 2009.
9. Sally Banes, Terpsychora w tenisówkach. Taniec post-modern., PWM SA, Kraków, Poland 2013.
10. Sier - Janik Barbara, Post Modern Dance, Centrum Edukacji Artystycznej,
11. Warszawa 1995.
12. Strategie choreograficzne. Nowe perspektywy., red. Mariusz Bartosiak, Tomasz Ciesielski, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2017.
13. Świadomość ruchu. Teksty o tańcu współczesnym., wybór i red. Jadwiga Majewska, Korporacja HA!ART, Kraków 2013.
14. Szymajda Joanna, Estetyka tańca współczesnego w Europie po roku 1990, Księgarnia Akademicka, Kraków 2013.
15. Turska Irena, Krótkie zarys historii tańca i baletu, Warszawa 1983.
16. Turska Irena, Spotkanie ze sztuką tańca, PWM S.A. 2000.

Literatura uzupełniająca

1. A dictionary of theatre anthropology, the secret art. of the performer, Eugenio Barba, Nicole Sararese, Routledge 1991.
2. Antropologia kultury (część I), red. Andrzej Mencwel, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2001.
3. Anya Paterson Royce, Antropologia tańca, Instytut Muzyki i Tańca/Wydawnictwo UW, Warszawa 2014.
4. Bakuła Bogusław, Człowiek jako dzieło sztuki, WiS, Poznań 1994.
5. Braun Kazimierz, Wielka reforma teatru w Europie, Ossolineum 1984.
6. Craig J. Gordon, O sztuce teatru, WAiF, Warszawa 1985.
7. Hans-Thies Lehmann, Teatr postdramatyczny, Księgarnia Akademicka, Kraków 2004.
8. Historia teatru, red. John Russell Brown, Diogenes, Świat Książki, Warszawa 1999.

9. Ignaczak Jagoda, Istnienie grać. Portret Ewy Wycichowskiej., Wydawnictwo Miejskie Posenania, Poznań 2018.
10. Jarzynówna-Sobczak Janina, Kanold Barbara, Rozmowy o tańcu, Gdańsk 2003.
11. Kappert Detlef, Archetypy, symbolika ciała, obrazy wewnętrzne, Warszawa 2004.
12. Komasa Wiesław, Mieć jak rzeka swoje źródło..., Centrum Animacji, Warszawa 1996.
13. Klimczyk Wojciech, "Wizjonerzy ciała. Panorama współczesnego teatru tańca.", Korporacja HA!ART, Kraków, 2010.
14. Królicza Anna, "Balety Conrada Drzewieckiego", Sztuka do odkrycia, Szkice o polskim tańcu, Tarnów, 2011.
15. Kurth Peter, Isadora Duncan, Świat Książki, Warszawa 2003.
16. Lange Roderyk, Taniec - choreografia - humanistyka, Tom jubileuszowy, Rhythmas 2000.
17. Noverre Jean George, Teoria i praktyka tańca prostego i komponowanego, sztuki baletowej, muzyki, kostiumu i dekoracji, oprac. Irena Turska, Wrocław 1959.
18. Polskie artystki awangardy tanecznej. Historie i rekonstrukcje., red. Joanna Szymajda, Instytut Muzyki i Tańca, Warszawa 2017.
19. Poruszone ciała, red. Katarzyna Słoboda i Joanna Targoń, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Łódź 2017.
20. Przeciw konwencjom. Antologia tekstów o teatrze polskim i obcym, pod red. Marty Fik, Krąg, Warszawa 1994.
21. Pudetek Janina, Z historii baletu, Centralna Poradnia Amatorskiego Ruchu Artystycznego, Warszawa 1969.
22. Ray Jan, Taniec jego rozwój i formy, PIW Warszawa 1985.
23. Rytmika w kształceniu muzykologów, aktorów, tancerzy i w rehabilitacji, XXIX Zeszyt Naukowy Akademii Muzycznej w Łodzi ,(materiały z Ogólnopolskiej Sesji Naukowej 16 - 18 grudzień 1999), Akademia Muzyczna w Łodzi, Łódź 2000.
24. Stodelle Ernestine, The Dance Technique of Doris Humphrey and Its Creative Potential, Dance Books LTD, London 1979.
25. Teatr w miejscach nieteatralnych, red. Juliusz Tyszka, Wydawnictwo Fundacji Humaniora, Poznań 1998.
26. Teatr - przestrzeń dialogu, red. Joanna Ostrowska i Juliusz Tyszka, STUDIO 69, Szczecin 2002.
27. Wykłady/rozmowy o improwizacji tańca, Ilona Trybuła, Międzynarodowy Festiwal Improwizacji Tańca, Warszawa 2011.
28. Ziółkowski Grzegorz, Teatr bezpośredni Petera Brooka, wyd. Słowo, Obraz, Terytoria, Gdańsk 2000.

KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA			
Zajęcia dydaktyczne		Przygotowanie się do prezentacji / koncertu	Liczba godz.
Przygotowanie się do zajęć		Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	
Praca własna z literaturą		Inne	
Konsultacje			
Łączny nakład pracy w godzinach	50	Łączna liczba punktów ECTS	2
Możliwości kariery zawodowej			
Praca choreografa i reżysera scenicznego			
Ostatnia modyfikacja sylabusu			
Data	Imię i nazwisko	Czego dotyczy modyfikacja	
30.09.2022	dr hab. A. Dziurosz, prof. UMFC	Aktualizacja	